

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem& perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§.VI. De opere humili, colloquio, Litaniiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

gendum est, & publicæ actiones obeundæ, malè se dispositos esse animadvertunt.

§. VI.

De opere humili, colloquio, Litanis,

OPUS HUMILE.

Certum est non tam DEUM respicere opus ipsum, quàm quomodo & quâ intentione fiat. Hinc mereri pro æternitate plus potes opere vili ac humili, quàm magno & glorioso, debitis qualitatibus destituto. *In vita meritis præstant adverbia verbis.* Adverbia sunt *bene, ferventer, humiliter, devotè, quomodo* & *quia hoc, illud opus vult DEUS.* Si ad hæc adverbia, v. g. dum lavas scute las, attendis, etiam meritum ex opere humili comparandum non corrumpes inutili, ac regulis non conformi confabulatione. Quidam vir magnus & sanctus ex nostris interrogatus, cur diligentiam tantam adhiberet, ut tersione suâ nitidos orbes redderet; respondit: jam multos effluxisse annos, à quibus opus quodcunque sive magnum, sive parvum purissimâ, quâ posset, intentione per manus B. V. immaculatè conceptæ DEI Matris Divinæ Majestati offerret, adèoque sollicitum se esse, ut minimum etiam opus mutilum, mancum, imperfectum non deveniat ad illas purissimas manus, Ergo & hoc tene pro principio, quod pari modo opus quodcunque humile aut exiguum velis peragere,

COLLO-

COLLOQUIUM.

Ordo diei apud nos præscriptus fert, ut post mensam, salutato Sanctissimo, per quinque circiter horæ quadrantes sit colloquium, quod S. P. Noster instituit, 1^{mò}, ut per ejusmodi honestam distractionem consulatur sanitati, nec statim post mensam spiritus vitales concoctioni ciborum necessarij disturbentur per applicationem ad studia. 2^{dò}, ut unus ab altero, juniores maximè à senioribus multa sæpè terrâ marique expertis, de variis cum proximo ad ejus bonum & Societatis commendationem discurrendis artem addiscant. 3^{tiò}, ut caritas & unio collegarum inter se magis magisque coalescat ac corroboretur; cum enim die toto sive studiis, sive opere manuali, sive sacris aut profanis negotiis aliis vi officiorum suorum omnes occupati invicem conversari non possint; voluit S. P. N. eos post prandium & cœnam indies, dein hebdomadatim vacationum diebus simul convenire, ut mutuo se invicem alloquio recreent, arctiorique fraternæ charitatis vinculo devinciant. Ego omnem virtutem veneror, sed vel maximè illam, quæ vocationi, regulis, præscriptoque diei ordini omnia defert, nec detidero aliam sanctitatem aut perfectionem, quam his conformem; quia tunc certus sum, quòd non meam, sed DEI voluntatem faciam, cui, ut S. P. N. in Aurea de obed. epist. refert, æquè contrairi potest vigilando, quàm dormiendo; si nimirum vigilans ordinem actionum sibi præscriptarum

interturbet. Communia opera facere, communi domus disciplinæ ordinique præscripto ad amissim & vel in minimo se accommodare, & hoc ex sublimi quadam ac purissima intentione facere, quod, quando, quomodo, & quia vult DEUS; hoc enim verò, licet exterius non videatur adeò magnum, viri perfecti est. Hinc, nisi necessaria aut Superiorum iudicio utilior alia te occupatio distineat, singularis es, si à communi te recreationis loco se pares aliis intentus, & adhuc magis reprehendi mereris; si privatim, & cum quibusdam tantum confabulari ames, & non in isto loco, ad quem per Superiores de hyeme ac æstate omnibus conveniendum esse discernitur. Est & in hoc exercitium aliquod perfectionis, ut è triclinio exiens tam diu linguam cohibeas, donec, gressibus aliquot formatis, in loco sis ad confabulandum destinato, licet enim subito tibi aliquid narrandum occurrat, per hoc tamen non rumpentur illa, si id paulisper differas.

Imò praxis & laudabilis consuetudo in Societate obtinuit, ut quis è triclinio ad chorum aut locum, in quo Sanctissimum asservatur, se conferat, & exin ad recreationis communis locum. Coram Sanctissimo præter alios devotionis affectus quisvis petit à DEO gratiam, colloquium ad intentionem S. P. N. ritè transigendi, & ruminat à se in colloquiis observanda.

Quidam proposuit sibi semel pro semper sequentia, eaque sibi crebrò inculcabat. *Primo*, si quid ingeniosi, rari aut faceri indolis talis, quod

quod in conversatione cum proximo ad Dei gloriam servire possit, audiam, id annotabo. 2do, dum in vituperium, aut præjudicium alterius sive exteri, sive confratris contorqueri aliquid potest, ero cautus, *Et custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea.* Ps. 38. 3to, si ex motu subito quædam effutens delinquam, recolligam me statim dicendo: *Erravi, sicut ovis, quæ perit, quære servum tuum* (gratiâ tuâ eum juva) *quia [animo deliberato] legem tuam non sum oblitus.* 4to, non videbor solus velle loqui, aut Præceptorem aliorum agere, audiam *tacens* discursum alterius, nec præcipiti impetu involabo in verba illius, quid pro quo garriendo reflectens ad tria sequentia S. Scripturæ monita: *Totum spiritum suum profert Stultus* (quod scilicet in hac vel illa materia scit, forti idè catharro sanè impetitus, cùm totum ei cerebrum in linguam decidisse videatur) *sapiens differt Et reservat imposterum.* Prov. 29. *Sicut urbs patens, Et absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.* Proverb. 25. Tales sunt scioli, jactabundi, loquaces nimium, aut sibi solis sapientes. *Si quis putat se religiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio.* Jac. 1. 5to, urbanitati ac humanitati debitæ, morumque compositioni decoræ studebo, ut eodem postmodum tenore conversari discam cum proximo, & is recolens post alloquium cum eo habitum, tritum illud: *Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, nil in me carpendum inveniat.* 6to,

cum humilitate ac sinceritate debita, sine fuce, jactantia, exaggeratione, adulatione, technis cum collegis agam. 7mo demum ante omnia conabor finem à S. P. N. per colloquia mutua intentum assequi, ut scilicet inter me ac confratres meos caritas & animorum unio magis confortetur. Hinc *non faciam proximo meo malum*, Ps. 14. linguâ mordace, sarcasticâ, imò nec vexam aliquam jocofam cæterâ innocentem prosequar, si eam ab imbecilliore ferri non posse animadvertam. Econtra ad mihi objecta non turbabor, multò magis cavebo acerbam bile insurgente investivam, animo semper volvens unum Apostoli, alterum Bernardi monitum: *Debemus nos firmiores imbecillitates infirmorum sustinere, & NB. non nobis placere.* Rom. 5. *Tu neceptâ fortè injuriâ non continuo obliquè referire fratrem responsione festines, sed neque sub specie quasi corripienti verbo acuto & urente transfigere audeas ullatenus animam, pro qua Christus affigi cruci dignatus est. Non grunnire, quasi imprecando, non labiis mussitare, quasi murmurando, non narem contrahere aut cachinnare, quasi subsannando, non frontem rugare, quasi invehendo aut comminando. Sanè commotio tua ibi moriatur, ubi oritur, ut dicere possis & tu cum Propheta: Turbatus sum, & non sum locutus.* Ps. 76. *Iracundia cœpit in corde, sed exterius per verba non erupit.* S. Bern. serm. 29. in Cant. Hæc observabo, quam diu vivam, nec ullum aliud etiam post facta mea desidero inter fratres habere nomen, quàm hoc: *Bonus collega*, hoc est, sincerus ac paci-

paci-

pacificus, quod majori mihi longè honori duco, quàm splendidos aliorum titulos, & encomia aureis & argenteis laminis incisa, optoque unice, ut cum veritate illum aliàs mihi familiarem versum S. Gregorii in agone possim reperere :

*Nullum turbavi, discordes pacificavi,
Læsus sustinui, nec mihi complacui.*

Ad me magis magisque in his propositis confirmandum, & symbolam meam in id conferendam, ut quilibet experiatur, Societatem à S. Xaverio jure appellatam esse *Sodalitium amoris*. Excitabo me sæpiùs suavitate colloquiorum, quæ inter se in cælo habebunt, qui hac in vita Fratres fuere in Christo, & quibus Christus ipse commilitones suos in æternum recreabit. Hæc est, & fuit praxis cujusdam, ut supra insinuavi. Tu selige, quod libuerit.

Porrò quomodo intelligenda sit regula, quòd colloquiorum materia esse non debeant dissidia ac bella nationum ac Principum, quòdque erga cæteros semper nos bene affectos esse oporteat, patebit ex adferendis animadversione quintâ sequente. Quæ si serventur, fructuosa semper & jucunda erunt colloquia nostra.

§. VII.

LITANIÆ.

Post recreationem pomerid. orantur *Litania Lauretana*, post vespertinam *omnium Sanctorum* in Prov. Rheni infer. ubi iterum signum